

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi június hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

### **v é g z é s t :**

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 7.B.340/2012/12. számú ítéletének II.r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.000 (háromezer) forint bűnügyi költséget.

### **I n d o k o l á s**

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen all.r. vádlott és védője enyhítés végett jelentett be jogorvoslati kérelmet.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében - a Be.349.§ (1) bekezdésének korlátai között - a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Nem volt tárgya a másodfokú eljárásnak a törvényszék ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó, első fokon jogerőre emelkedett része.

A felülbírálat során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az iratok tartalma alapján mindössze kisebb helyesbítésre szorult:

Az elsőfokú ítélet 2. oldalának utolsó bekezdésében az időpont vonatkozásában elírás történt, a dátum helyesen 2012. március 11.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal 2. bekezdésének utolsó mondatában tévesen szerepel a szemüveget viselő személy meghatározása, az helyesen az I.r. vádlott volt.

A fentiek szerint helyesbített tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, all.r. vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt mérlegelésén

alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával a szükséges körben folytatta le. Feltárta és megvizsgálta a büntetőjogi felelősség szempontjából releváns bizonyítékokat. Azokat a logika szabályainak megfelelően értékelve helyesen járt el, amikor a történéseket alapvetően az l.r. vádlott előadásának megfelelően rekonstruálta. Ez a vallomás az előzményekre, a cselekmény lefolyására, majd az azt követő történésekre nézve következetesen egybehangzó volt, amelyet a kihallgatott tanú - **tanú1** - előadása több tekintetben is megerősített.

A személyi bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy a tettelegességet a helyszínen megjelenő II.r. vádlott kezdeményezte; felelősségre vonta az l.r. vádlottat a tanú1-el való kapcsolata miatt, majd az I.r. vádlottat többször megütötte. Támadásával az l.r. vádlott védekező magatartása ellenére sem hagyott fel. Ennek a tettelegességnek az elhárítása érdekében, a védekezés során az l.r. vádlott a nála lévő késsel életveszélyes sérülést okozott az I.r. vádlottnak. A testi sértés miatt emelt vád alól az elsőfokú bíróság jogos védelem címén az l.r. vádlottat jogerősen felmentette.

A személyi bizonyítékokon túlmenően az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe az objektív orvosszakértői vélemény megállapításait, illetve a helyszíni szemle adatait.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett, ezért a kiegészített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is. Hangsúlyozni szükséges azt is, hogy a bejelentett jogorvoslati kérelmek is mindössze a büntetés kiszabását sérelmezték.

-----

A tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A cselekmény jogi minősítésével összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan utalt azokra a tényezőkre, amelyek alapján az I.r. vádlott magatartását erőszakosnak, illetve kihívóan közösségellenesnek értékelte.

-----

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen és hiánytalanul vette számba.

Ítéletének ezzel kapcsolatos része mindössze annyiban szorult helyesbítésre, hogy

a büntetés középértéke nem 11 hónap, hanem helyesen 13 hónapi szabadságvesztés.

Erre is figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést eltúlzottan szigorúnak nem lehetett tekinteni. Ez a büntetés a korábban már a törvénnyel többször összeütközésbe kerülő II.r. vádlottal szemben szükséges a Btk.37.§-ában írt büntetési célok eléréséhez. Következésképp a szabadságvesztés enyhítése a büntetési nem, de a mérték tekintetében sem indokolt.

Miután az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek voltak, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2013. június 7.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 7.B.340/2012/12. számú ítéletének II.r. vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.108/2013/5. számú végzése folytán a 2013. évi június hó 7. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.  
a tanács elnöke